

Expresie a voinței celor două țări și popoare de a întări prietenia și colaborarea multilaterală româno-sovietică, ieri s-a desfășurat

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XLII
 SERIA II
 Nr. 11 495
 6 PAGINI
 50 BANI
 SIMBĂȚĂ
 17 MAI
 1986

VIZITA PRIETENEASCĂ DE LUCRU A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN U.R.S.S.

Ceremonia semnării Programului de lungă durată privind dezvoltarea colaborării economice și tehnico-științifice dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste pe perioada pînă în anul 2000

După încheierea convorbirilor oficiale, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășul Mihail Gorbaciov, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, au semnat, în cadrul unei ceremonii, care a avut loc în Marele Palat al Kremlinului,

Programul de lungă durată privind dezvoltarea colaborării economice și tehnico-științifice dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste pe perioada pînă în anul 2000.

La ceremonie au participat tovarășii G. A. Aliev, V. I. Vorotnikov, A. A. Gromiko, L. N. Zalkov, E. K. Ligaciov, N. I. Rijkov, M. S. Solomentev, V. M.

Cebrikov, E. A. Sevardnada, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., P. N. Demicev, V. I. Dolgih, B. N. Etin, S. L. Sokolov, N. V. Talizin, membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., A. P. Biriukova, A. F. Dobrinin, M. V. Zimianin, V. A. Medvedev, V. P. Nikonov, G. P. Razumovski, A. N. Iakovlev, secretari ai C.C. al P.C.U.S., I. V. Kapitnov,

președintele Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S.

Au luat parte, de asemenea, tovarășii Ion Stoian, Ioan Totu, Ilie Văduva, Vasile Pungan, alte persoane oficiale române.

Erau de față ambasadorul țării noastre la Moscova și ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

După semnare, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Mihail

Gorbaciov și-au strins cu căldură mîinile, s-au îmbrățișat cu prietenie.

În același cadru, ministrul de externe al celor două țări au semnat Programul de aplicare a Acordului de colaborare culturală dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste pe anii 1986-1990.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a reîntors în Capitală

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a revenit, vineri seara, în Capitală, după vizita prietenească de lucru efectuată în Uniunea Sovietică, la invitația C.C. al P.C.U.S. și a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost întâmpinat de membri și membri supleanți ai Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., secretari ai Comitetului Central al partidului,

precum și de membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, alte persoane oficiale.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena

La sosire, pe aeroportul Otopeni, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost întâmpinat de membri și membri supleanți ai Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., secretari ai Comitetului Central al partidului,

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a fost salutat, la sosirea și plecarea din Moscova, pe aeroportul Vnukovo, de Egor Ligaciov,

Ceaușescu le-au fost oferite flori de pionieri români și sovietici.

Erau prezente însărcinatul cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la București și membri ai ambasadei.

membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.U.S., de Vadim Medvedev, secretar al C.C. al P.C.U.S., K. A. Antonov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., de alte persoane oficiale sovietice.

COMUNICAT cu privire la vizita prietenească de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în Uniunea Sovietică

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, la 16 mai 1986, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a efectuat o vizită prietenească de lucru în Uniunea Sovietică.

La Kremlin au avut loc convorbiri între tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, și tovarășul Mihail Gorbaciov, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

În cursul convorbirilor conducătorii celor două țări au făcut un schimb de informații cu privire la dezvoltarea social-economică a celor două țări în etapa actuală, activitatea pentru înfăptuirea hotărârilor Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român și ale Congresului al XXVII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

O atenție deosebită a fost acordată stadiului și perspectivelor relațiilor româno-sovietice. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Mihail Gorbaciov au exprimat hotărârea comună de a întări și în viitor, pe toate căile, prietenia și colaborarea multilaterală dintre Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică, dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, pe baza principiilor marxism-leninismului, solidarității internaționale, egalității în drepturi, respectului reciproc și întru-tovarășii sovărești. Pornind de la scopurile și interesele fundamentale comune ale celor două țări, cei doi conducători au reafirmat hotărârea lor de a extinde și aprofunda cu con-

știentă colaborarea rodnică în domeniile economic, politic, ideologic, al științei și culturii, al apărării și în alte sectoare de activitate. Ei s-au pronunțat pentru îmbogățirea conținutului raporturilor pe linie de partid și de stat la toate nivelurile, au subliniat importanța studiilor reciproce a experienței în construcția socialistă.

Reieșind din dezvoltarea dinamică a relațiilor comercial-economic, tehnico-științifice reciproc avantajoase, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Mihail Gorbaciov au reafirmat dorința de a acționa pentru extinderea în continuare și creșterea eficienței acestora. Posibilități favorabile deschide în acest sens Programul de lungă durată privind dezvoltarea colaborării economice și tehnico-științifice dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, pe perioada pînă în anul 2000, care a fost semnat în timpul vizitei. Realizarea prevederilor acestui program va asigura, în concordanță cu posibilitățile tot mai largi pe care le oferă economiile celor două țări, creșterea accelerată a schimburilor de mărfuri, adîncirea cooperării și specializării în producție, satisfacerea într-o măsură crescîndă a necesităților economiilor naționale de materii prime, combustibili, mașini și utilaje, bunuri de larg consum, intensificarea lucrărilor în domeniul științei și tehnologiei, ceea ce va contribui la soluționarea unor probleme economice majore de interes reciproc.

O atenție deosebită se va acorda ridicării nivelului calitativ al colaborării, folosirii, în interesul reciproc, de noi căi și forme pentru promovarea acestuia, dezvoltării legăturilor dintre organizații economice și instituții științifice. S-a stabilit ca guvernele celor două țări să elaboreze neîntîrziat măsuri concrete pentru transpunerea în viață a prevederilor programului.

Cei doi conducători au subliniat însemnătatea îndeplinirii înțelegerilor adoptate la Conferința economică la nivel înalt a țărilor membre ale C.A.E.R. din iunie 1984, desfășurării unei activități susținute pentru înfăptuirea Programului complex al progresului tehnico-științific al țărilor membre ale C.A.E.R. pînă în anul 2000, pentru o mai bună folosire a posibilităților oferite de cooperarea pe plan economic dintre țările frățești. În scopul accelerării dezvoltării lor social-economice, asigurării independenței economice față de piața capitalistă, sportii participării lor la diviziunea internațională a muncii.

A fost semnat Programul de aplicare a Acordului de colaborare culturală între Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste pe anii 1986-1990. S-a evidențiat rolul important al relațiilor culturale și științifice, al mijloacelor de informare în masă pentru o mai bună cunoaștere reciprocă a realizărilor celor două țări în diferite domenii ale construcției socialiste. A fost subliniată importanța deosebită a dezvoltării colaborării pe linia organizațiilor sindicale, de tineret, femei, a asociațiilor de prietenie, precum și a altor organizații obștești, a legăturilor pe linie sportivă și turistică, a contactelor între colective de muncă din cele două țări, pentru întărirea în continuare a relațiilor de prietenie dintre popoarele română și sovietică.

În cadrul schimbului de păreri asupra problemelor internaționale, a fost exprimată profunda îngrijorare în legătură

Dejun oferit în onoarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

În onoarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au oferit, vineri, un dejun.

La dejun au participat tovarășii

Mihail Gorbaciov, secretar general al Comitetului Central al P.C.U.S., Andrei Gromiko, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. I. Rijkov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., membri și membri su-

pleanți ai Biroului Politic, secretari ai C.C. al P.C.U.S., membri ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim-vicepreședinti și vicepreședinti ai Consiliului de Miniștri, alte persoane oficiale sovietice.

Au luat parte persoanele oficiale care l-au însoțit pe conducătorul partidului și statului nostru în această vizită.

Apreciind și cu acest prilej rezultatele vizitei, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Mihail Gorbaciov au toasat pentru întărirea și dezvoltarea prieteniei și colaborării între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, între Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică, între popoarele celor

doi țări, pentru noi succese în înfăptuirea hotărârilor Congresului al XIII-lea al P.C.R. și ale Congresului al XXVII-lea al P.C.U.S., pentru socialism, pentru pace și colaborare în lume.

Dejunul s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

(Continuare în pag. a V-a)

„Scînteia tineretului” pe traseele romantismului revoluționar

DIN INIMA TINERILOR, UN DAR DE FRUMUȘETE PENTRU INIMA PATRIEI!

Enumai o părere sau într-adevăr autobuzul adăstă o clipă mai mult într-una dintre stăți? Ne propunem să ne conținem și ne așezăm mai în față, ca să-i observăm pe sofer. Îl vedem clar cum se lasă spre spate să cuprindă mai bine cu privirea malul mal de pământ. Căldura profită și el și aruncă un ochi deloc îndăierat spre utilajele care vin cu zgomot unul în întimpinarea altuia, strivind sub tonele de metal bulăreți cajeni și pietrosi. De câteva săptămîni, pe muchia malului au apărut un fel de instalații de nocturnă, trecătorii s-au obișnuit cu ele; acum interesul le este stîrnit de niște reflecționare noi, lucioase, așezate la baza „muntelui” aflat în continuă înălțare. „Le-au pus ca să lumineze taluzul de jos”, își dă cineva cu părerea. „Oare cit vor mai ridica malul?” întrebă un glas adolescentin. „305”-ul se desprinde de punctul fierbinte al drumului său cu regretul de a nu fi aflat răspunsul...

Autobuzul acesta străbate unul dintre traseele cele mai interesante ale Bucureștiului. Pînă nu demult, în circa o jumătate de oră, întreprindea o călătorie în prezentul, în trecutul și în prezentul marelui oraș. Acum, în același interval face o călătorie în prezentul, în viitorul și din nou în prezentul cetății. Cum? Simțul: în urmă cu ceva mai mult de un an, după ce intersecția două dintre cele mai puternice cartiere (Drumul Taberei și Militari), se meardea pentru cîteva minute într-o oază a trecutului — căsuțe dărăpănate, cu garduri strimbe, înmegrite de ploaie, cu cîini mîsurînd pe maidane — pentru ca imediat să treacă în revistă două cartiere foarte noi (Cringași și I. Mai), înainte de a se opri în preajma salbei de lacuri. (Peste nu mult timp, „305”-ul va înfrîna în drumul său spre Herăstrău încă un Herăstrău! Dar despre asta mai încolo). Deocamdată, incursiunea în viitor echivalează cu timpul necesar pentru a străbate zona unui alert santier. Pe locul trecutului, altfel spus al fostelor maidane din Ciurel, s-a instalat, cu steaurile sale înalte și cu toaie salopetelor albastre, Santierul național al tineretului de la amenajarea complexă a riului Dimbovița.

grafic stăm bine, santierul național și-a depășit și chiar și-a depășit substanțial angajamentele. Nu cred că cifrele acestea i-ar interesa pe tineri, ci, dacă s-ar putea să știe, cînd vor vedea apele pătrunzînd în lac...

— Ei bine, cînd?

— Muncim fără răgaz, la lumina soarelui și a soarelui artificial. În ritmul de azi (care miine va fi și mai accelerat!) sperăm să ne onorăm angajamentul: la 23 August, locul unde ne aflăm în acest moment va fi acoperit de apă.

BRIGADIERII SE GRĂBESCO

În cuvintele cumpănite ale comandantului, am înțeles să deslușim mîndria de brigadier. Cînd comandantul spune „sperăm”, putem receptivă cuvîntul, ca însemnînd „ne angajăm” și angajamentul ca avînd toate condițiile pentru a fi îndeplinit. Pe santierul național al tineretului nu te foci de-a vorbire; fiecare afirmă și își așteaptă, la timpul său, acoperirea în fațete. Și Filat Amelian este un vechi brigadier! L-am cunoscut pe acesta încă tînrul tîlcan, în urmă cu vreo patru ani, pe cînd era comandantul unui alt mare santier național, București-Nord. Pe „santierul pînii” (cum sînt numite îndeobște santierele de imbușățiri funciare) din imediata vecinătate a Capitalei, brigadierii s-au angajat și au reușit să realizeze lucrări de descărcare pe 22 mii hectare și de irigații pe 13 mii de hectare. București-Nord a fost un santier întins și dificil unde și-au încercat hărnicia și priceperea 2.800 de brigadieri. Dar mai ales un santier care a reușit să se mențină, pe tot parcursul existenței sale, pe unul dintre primele locuri în întrecerea atecărilor. Îmi atrage atenția un amănunt semnificativ din biografia comandantului: Santierul național București-Nord s-a încheiat pe 20 septembrie 1985, iar Santierul național de la amenajarea complexă a riului Dimbovița s-a deschis pe 28 septembrie 1985. Brigadierul Filat Amelian se grăbea să-și continue munca într-un alt loc unde forța tinerilor devenise necesară. Evident, nu era singurul! Recunoașterea între nemurările chipurilor tineri care mă întîmpină cu un surle pe santierul Dimboviței, cîteva cunoscințe mai vechi,

tecare și în tot acest timp, adunînd și cu zi nu a răbovit în Capitală mai mult de... un an! Nici acum nu i-a adus atît de degrabă pe malurile Dimboviței dorul de viața cetății, ci obișnuința de-a răspunde de fiecare dată „prezent” cînd este chemat pentru a i se încredința o nouă lucrare.

„CONSTRUCTORII SÎNT O MARE FAMILIE...”

...ne explică succint Aurel Mihut faptul de a fi venit în București însoțit de o mîndă de „suceveni” (termen prin care desemnează pe toți foștii săi colegi de muncă de la Dragomirna). Familia constructorilor se face și se desfășoară. „Nu pot să plece toți”, adaugă, mai tîrziu, un pic incitînd Petru Crișmaru. Necazul, înțelegem, provine din realitatea că o echipă se „sudează” atît de bine încît oamenii ar vrea să mearcă cu toții împreună dintr-un loc în altul, dar asta nu este cu putință. În cazul lor, de pildă, majoritatea au rămas la Suceava, iar aici, la Dimbovița, au venit doar cîteva. „Nucleul”. Și se face că nucleul sucevean numără de... șase ori numele Crișmaru! Cel cu care stăm de vorbă, printru reflecția de fier beton ale barajului, este „seful clanului”, Petru Crișmaru, de meserie dulgher, șef de echipă, executar al unor baraje celebre („Cel de la Poiana Uzului, executat de dînsul ne-a fost dat ca model în cursul de la facultate” — zîmbeste subinginerul Aurelian Lîzandru) și tată a patru feciori. În București a reușit să aducă după el doar trei: Nicolae (29 de ani), Florin (24 ani) și Ștefan (18 ani). Pentru ca să fie totuși cifra completă, a mai luat și un nepot — al doilea Florin din echipă, tot dulgher, în vîrstă de 23 de ani. După nu multă vreme, celor cinci li s-a alăturat Maria, soția celui mai vîrstnic dintre feciori. Și numele Crișmaru continuă să prolifereze în santier: pe 12

torul Gheorghe Ciupitu. Și lista e lungă. Mai ales pentru că fiecare dintre acești tineri sînt un fel de „cap de serie”, în spatele fiecărui nume „evidențiat” se înscrie încă vreo zece nume de brigadieri pentru care santierul bucurestean va deveni una dintre cărțile de vizită cu care se vor recomanda de aici înainte pentru alte lucrări.

„E o șansă în plus, mărturiseste macaragiul Gheorghe Bohean, să începi cu un mare santier. De muncii, sînt cu toții, se poate munci — și bine și cu folos — oriunde! Dar ca să fim sinceri, una e să spui: am lucrat în atelierul cutare și alta să spui: am făcut Transfăgărășanul sau Canalul”. Gheorghe Bohean n-a „făcut” nici Transfăgărășanul (era mult prea tînr pe atunci), nici Canalul, pentru că s-a înfrîmțat să fie ocupat la Metrou. Timp de zece ani (și e important de reținut: chiar imediat după ce a absolvit școala profesională), tînrul macaragi a muncit la Metrou. Și se poate mîndri că a participat la lucrări foarte dificile, de foarte mare tehnicitate în zonele Timpuiri Noi, Mihai Bravu, Brăncoveanu (subtraversarea Dimboviței este o poveste în sine!). Mător și participant la realizarea noilor cîștore ale timpului nostru, Gheorghe Bohean și-a adus și fratele, Vasile, un tînr de 18 ani de-abia desprins din adolescență, să-l fie ajutor pe macarau care are faima de a fi: „cea mai prezentă la lucrările cele mai pretențioase; cea mai bine întreținută; cea mai curată; cea mai estetică”. Și așa se face că doi frați țeseni se numără și ei printre constructorii Bucureștiului noi și ne cer cu nesat, nouă, reporterilor umblîți prin țară, vești despre înfățișarea actuală a lașului, oraș drag sufletului lor, pe care, din lipsă de timp (mai exact spus, din imposibilitatea de a fi și aici și acolo), l-au încredințat spre înfrumusețare și deschidere la o viață nouă altor tineri constructori!

CE SE ÎNTÎMPLĂ DINCOLO DE BARAJUL DE PĂMÎNT?

Îată o întrebare la care ar vrea să afle un răspuns cît mai concret fiecare bucurestean. Ni-l oferă, chiar și spațiul îndesat de utilaje, din spatele barajului de pămînt, Filat Amelian, comandantul santierului de tineret.

— Ampla lucrare de amenajare a Dimboviței începută din inițiativa și sub direcția îndrumare a tovarășului Nicolae Ceaușescu are două mari sectoare: unul deschis oricăror priviri, în perimetrul Ciurel-Vitan, unde se pregădește bătîrînului riu un nou curs de o lîmpenie încă necunoscută și un altul, mai acoperit, mai îndepărtat de drumurile publice, în zona unde ne aflăm acum, respectiv Lacul Morii—Rosu—Chiajna. Dovada încrederei de care se bucură capacitatea de creație a tinerilor, acest al doilea sector a devenit santier național de tineret. În sarcina noastră se află deci realizarea albiei unui lac de peste două sute de hectare ce va rivaliza în frumusețe cu Herăstrăul și construirea unei baraj deversor.

foști brigadieri la S.N.T. București-Nord: mecanicul Nicolae Acarinci (de loc din Botoșani), dulgherul Aurel Gușu (din Vilcea), conducătorul auto Iosif Marian... Cel mai „grăbit” însă, dintre brigadierii de la Lacul Morii, pare comandantul adjunct al santierului, inginerul Aurel Mihut. În cazul său, intervalul de timp scurs între încheierea santierului pe care-l conducea la Dragomirna și prezentarea pe santierul de la Dimbovița este redus la strictul necesar pentru a parcursa (cu vehiculul său Wartburg) drumul din județul Suceava pînă în Capitală! La orele 21, Aurel Mihut strîngea mîinile constructorilor cu care dusesse la bun sfîrșit barajul de la Dragomirna: dimineața, întra deja în perimetrul santierului național bucurestean. Nu era nici el singurul venit de la Suceava! (Pe cîteva dintre colegii care-l urmau vi-i vom prezenta mai pe larg). Sincer vorbind, inginerul Mihut șosea în București oarecum îngrijorat. Nu mai lucrase niciodată pe un santier de oarecum îngrîștat. Cu lipsa de experiență a brigadierilor li va da de furcă. Astăzi ride de gîndurile de atunci. „Munca este foarte bine orăzantată, tinerii sînt mai disciplinați ca-n alte părți și nu am primit pe poarta santierului decît profesioniști de mîna întîi. Un alt lucru care se dovedește foarte bun aici e că nimeni nu se plafonează. Tinerii învață mereu, cresc, profesional și uman. Îată cîteva specialități remarcabile, cu categoria a VI-a, ca Pavel Ungureanu, Vasile Păhoi, Ovidiu Diaconu, Dumitru Savin, Petru Biliuță au găsit tot sprijinul pentru a face și școala de maistri. Iosif Pop și Aurel Costea, veniți aici printre primii, sînt acum șefi de echipă”. Sălăjan de origine, Aurel Mihut și-a adjucecat singur faima de „pompiet”, de om chemat pretutînduri unde zorul și problemele sînt mai mari. A construit baraje la Vidraru (unde a început pînă la sfîrșit!), la Vaslui („trei buciată”), a executat înduguirile de pe Crîsul Negru și Crișul Alb... Are buletin de București de prin '67 cînd a avut un scurt „intermezzo” în pro-

O ȘANȘĂ CARE SE TRANSMITE

Santierul numără în prezent 560 de brigadieri. Specialiști din 36 de județe, elevi din Maramureș și studenți de la Institutul de construcții din Iași, (Petru Crișmaru nu exagera cu nimic. La căsătoria fiului său, Florin, au fost invitați tineri din țara întreagă!). Marea majoritate a brigadierilor (460) o formează tinerii calificați în meseriile santierului: dulgheri, fierari-betonari, sudori, încălțuși, buldozeriști, mecanici de utilaje, excavatoristi, conducători auto, rutieristi etc. În ciuda vîrstei tinere, cei mai mulți dintre aceștia au la activ două sau trei santiere vestite, așa că au avut în zona Lacul Morii cu un puternic bagaj de cunoștințe. Experiența acumulată în anii de după școala face perfect de înțelese „curajul” de a încredința unor specialiști foarte tineri lucrări de mare tehnicitate. Sejul lucrării numite „baraj deversor” („Sau pur și simplu baraj”, că unul e și toată lumea îl cunoaște!) este un absolut al Institutului de construcții bucurestean, promova 1981. În fapt, contactul tînrului Aurelian Lîzandru cu santierul este ceva mai îndelungat, adolescentul de odinioară a muncit timp de vreo șase vacanțe mari, alături de tatăl său, dulgher și șef de echipă, la cîteva lucrări importante. La rîndul său, subinginerul Lîzandru se bizuie pe brigadierii mîndri de a se recomanda ca excelenți profesioniști — sudorii Mihai Goras, Ion Tîrcanu, Constantin Rădoi, Gheorghe Luca, încălțușul Teodor Ștefan, electricianul Aurel Cril, instala-

„VA FI CEVA FOARTE FRUMOS”

Într-o scurtă pauză de lucru, stăm de vorbă cu excavatoristul Dumitru Dudulescu. Ne aflăm pe „fundul lacului”, un teren răscolit de semtele utilajelor, și tînrul își rotește mereu privirea spre „maluri”. „Va arăta ca un lucru foarte frumos, ne spune după un răstimp de tăcere. Sînt om cu experiență (Dumitru este unul dintre brigadierii veniți direct de la varianta Canalului, Poarta Albă-Midia Năvodari, după ce s-a format la Porțile de Fier), însă aici, mai mult ca oricînd, muncim cu gîndul la viitor. Lucrarea va dăinui peste decenți, peste secole, o vor vedea copiii noștri, copiii copiilor noștri...” Emoțional, brigadierul nu-și mai găsește cuvintele și încheie simplu: „Oamenii vor spune — uite, s-a făcut ceva frumos!”. Frumusețea revine ca un leitmotiv în cuvintele acestor oameni obișnuși cu greul, cu construcțiile grandioase, lucrarea aceasta, cu un baraj incomparabil mai mic față de Porțile de Fier, cu un curs de apă incomparabil mai redus față de Dunărea zgăzuită între malurile Canalului, le va fi mereu dragă brigadierilor din toată țara, pentru că ei o simt și o înțeleg de pe acum ca fiind un dar de frumusețe făcut Capitalei, inimii patriei. „În orice caz, Bucureștiul merita cu prisosință acest dar, ne asigură, scrutînd cele patru zări, un alt brigadier (de data aceasta bucurestean get-beget), inginerul Alexandru Cojocaru, adjunct șef de brigadă. S-au construit uzine, locuințe, școli, Capitala avea nevoie și de o andă curată în care să-și odihnească noile frumuseți. Și nimic nu mi se pare mai firesc decît ca tinerii, îmbrăcați în salopeta albastră de brigadier, să fie pînă la muncă aceasta uriașă, să-și pună semnătura de competență și cîteuzanță pe o lucrare menită să înfrunte anii, să dea o nouă strălucire primului oraș al țării”.

Pagină realizată de MONICA ZVIRJINSCHI
Foto: EMIL PLECAN

ORGANIZAȚIILE U.T.C. ÎN MUNCA LOR DE ZI CU ZI

Problematika activității de producție impune creșterea eficienței și calității muncii, ale optimizării și modernizării fluxurilor de producție, ale creșterii productivității muncii și obiectivele de dezvoltare constantă în agenda de lucru a organelor și organizațiilor U.T.C. tinerii, organizațiile de tineri aducându-și contribuția specifică, deosebit de importantă, în creșterea și dezvoltarea unităților economice, la realizarea importantelor sarcini ale actualului an economic și ale actualului cincinal. În acest sens, inițiativele și acțiunile promovate de tineri, de birourile și comitetele U.T.C. de comitate profesional-stiințifice vizează implicarea mai activă a tinerilor în procesul de promovare a noului, elaborarea și modernizarea unor soluții eficiente de optimizare și modernizare, de creștere a productivității muncii, prin valorificarea la maximum a potențialului productiv, prin mobilizarea intereselor și capacității de muncă și creație a tinerilor.

Am să încep sirul exemplelor, reamintind mai multe domenii de activitate, cu o organizație de tineri al cărei prestidiviu nu este dat de dimensiunea sa numerică, ci de calitatea inițiativelor sale. De eficienta implicării tinerilor în activitatea și organizarea activității de producție. Este vorba de organizația U.T.C. de la S.M.A. Titu, unitate puternică, în care funcționează un centru de reparatii pentru tractoare și mașini agricole, o veritabilă microuzină, cu un proces de producție organizat

după exigențele muncii industriale. Împreună cu Nicolae Popa, secretarul organizației de tineret, i-am cunoscut la lucru pe tinerii mecanicizatori. În atelierul în care se realizează reparatiile pentru motoarele de autocamioane ROMAN și sașii pentru tractoare U 600. Ce se poate constata, urmărind activitatea colectivului muncitoresc al centrului de reparatii? În primul rând, o conștientă și judicioasă organizare a fluxului de producție, care a venit cu numeroase sugestii și a-a oferit, prin tinerii săi, să treacă importanta parte a procesului de organizare.

În același timp, o laudabilă inițiativă a organizației de tineret se referă la politicizarea tinerilor. Se execută în atelierelor stații operații tehnologice complexe care, în ceea ce privește prin prima unei specializări excesive, ar crea dereglări în desfășurarea activității de producție. S-a acționat de aceea pentru

zarea a producției și creșterea productivității muncii. Unul din acestea îl constituie activitatea organizației de tineret din secția filatură, unde fluxul de producție este astfel organizat la mai permise, asigurându-se la maximum a capacităților de producție. Cardele, mașini în care se realizează prima fază de prelucrare a bumbacului sau celofibrului, laminatoarele, lăcățele, mătasele și celelalte mașini și utilaje aflate în dotarea secției filatură lucrează la parametri

COMPETENȚA PROFESIONALĂ obiectiv prioritar al pregătirii de fiecare zi

Ascult, împreună cu elevii, cuvintele primului secretar al comitetului U.T.C. de pe platforma industrială a Combinatului siderurgic Galați. Aurel Marin: „Îți știți sau ai auzit de el, maestrul Cornel Boca. Era el Muncii Socialiste. Cunoașteți calitatea omului dintr-o privire, nu are nevoie de măsurători. Aceasta este înaltă competență profesională, muncă făcută ani în sir cu pasiune, cu profesionalism”. Elevii ascultă împreună cu mine și par fascinați de ceea ce aud, desi au mai auzit vorbindu-se despre maestrul Boca, despre ceilalți muncitori și specialiști cu care se minimează combinatul siderurgic. De fapt, nu par, sunt fascinați de întreaga activitate din unitățile combinatului, sint pasionați și organizații superioare și specialiști cu care se minimează combinatul siderurgic. De fapt, nu par, sunt fascinați de întreaga activitate din unitățile combinatului, sint pasionați și organizații superioare și specialiști cu care se minimează combinatul siderurgic.

Copii frumoși și sănătoși pentru vigoarea și tinerețea patriei

În marea familie a uzinei

În orice întreprindere, și eu știu mai mult pe marile platforme industriale, întâlnim mereu părinți și copii muncind în același atelier de producție, adeseori ca membri ai aceluiași formati de lucru. Este și cazul maestrului Eduard Maravela și al celor 3 fiți și sori, Ovidiu, Cătălin și Leonard, muncitori în Fabrica de așlomagere nr. 1 a Combinatului siderurgic Galați. După absolvirea liceului, în 1981, imi povestise Ovidiu, cel mai mare dintre ei, tata m-a îndemnat să vin să lucrez în combinat. Să învăț bine meseria de electrician, pe care am învățat-o de la el și apoi să îmi perfecționez la școală. Și aceasta deoarece pentru el educația în spirit muncitoresc este direcția fundamentală a oricărei activități de formare omului în cadrul societății noastre. El ține foarte mult ca și noi, fiții lui, să primim viața din perspectiva producătorilor de bunuri materiale, să ne înțelegem hotărârea și spiritul de dăruire al muncitorilor, să învățăm aici cum se înfruntă greutățile, cum se mai ține și în fața de mai mult folos în colectivele în care vom munci. După absolvirea o concepție sănătoasă, e foarte solid în principii lui și de aceea îl urmez îndemnul său.

Mai mult, Ovidiu este mândru că a învățat meseria tăind șau, că pe această platformă industrială lucrează și patru unchi, tot cu numele de Maravela, care l-au urmat de asemenea pe tatăl său. Acum, după 5 ani de la încetarea, consideră și el uzina drept omul în casa de educație prin muncă și pentru muncă, de formare a unor caractere puternice, a unor convingeri de viață temeinice. În spiritul eticii și echității socialiste, cu atât mai mult cu cât în acest proces cu semnificații majore sînt cuprinși și alți membri ai familiei sale, și cei doi frați mai mici, gemeni, Cătălin și Leonard. „Dimineața, cînd venim tot patru la combinat pe biciclete, imi povesteste iar Ovidiu, trăiesc un

REPERELE ACTUALITĂȚII AGRICOLE

Brigăzile uteciste asigură ritmuri înalte la lucrările de sezon

Atenția și eforturile cooperativilor și mezinților de pe terenurile agricole sunt concentrate către culturile prașitoare. Executarea cel mai grabnică a prașilor mecanice și manuale se impune cu stringență. Cu această ocazie se verifică densitatea pe metru pătrat, și acolo unde situația o impune, se completează golurile. De reținut și faptul că o serie de comitate comunale ale U.T.C. cum sint cele din Pogoanele, Rusești, Balta Albă, Scutelnice, Padina, Cochișanca, Mărcăneșu au organizat formații ale tineretului care acționează nemijlocit la lucrările de teren. Rusești, Balta Albă, Scutelnice, Padina, Cochișanca, Mărcăneșu au organizat formații ale tineretului care acționează nemijlocit la lucrările de teren. Rusești, Balta Albă, Scutelnice, Padina, Cochișanca, Mărcăneșu au organizat formații ale tineretului care acționează nemijlocit la lucrările de teren.

IMPORTANT!

A apărut nr. 20 (243) al „Suplimentului literar-artistic al Științei Tineretului. Din sumar: două comentarii pe marginea ediției „Kalokagathos” de Petru Comarnescu, la rubrica „Pentru o mai dreaptă evaluare a trecutului”, semnate de Grigore Traian Pop și Aurel Codoban (p. 1); Confesiuni esențiale a Constantină Cleopatra (p. 3); Comentariul lui Constantin Boreca la volumul „Rostirea esențială. Esau despre reamintirea ființei” de Constantin Boreca și opiniile lui Traian T. Coșovei pe marginea poeziei lui George Topa (p. 5); El și sint conștient de o rubrică de susținută de Mircea Dinulescu, Anchetă noastră: „Tineră generație de scriitori — o generație din întreaga țară”, răspunde Mariana Pădăru, „Rostire și transparentă a Cezar Ivănescu”, un articol de Nicolae Fărmaș și „Detectori de inexactități” de Nicolae Scurtu (p. 6); O nouă versiune a poeziei patriotice; versuri de Laurențiu Cărsăcanu, „Tabachera” — proză de Petre Domșa și „Despre griu, navetiști și istorici” un raport al Cristiana Bică (p. 7); în paginile 8-9 al revistei, obiectivul principal al cronicarilor noștri: Cronica muzicală de Anca Ioana Andriescu, Cronica plastică, pe marginea Salonului republican de grafică de Simona Vărzaru. Paralele muzicale — „Iria” de Petre Magdia, Artizii români în sporți conștient temporane — „Amza Pebea” (XXIV) de Ioan Lazăr, Dimineața artiler — „Glose labișiene” de Cleopatra Lorințiu, Fără machiaj, însemnări de Adrian Pineaș, Eufemul de lângă noi — „Aglomerate în living”, comentariu de Cristina Sănelu-Măceșu și rubrica „Cămin literar românesc”, „Vocații picții” articole de Stehla Neagoe (p. 10); „Canacul prin corespondență”, răspunde Alex. Stefănescu și „Antologia cenacului prin corespondență” (prozatorul Dumitru Căruș, „Tabela de marș”), cronica fotbalistică de Horia Alexandrescu (p. 11); Recitindu-se pe clasici — sub acest titlu, Roxana Boreca publică articolul „Creangă și Badoveanu. Scenarii justifiare sau Nici o faptă fără plată” (p. 12).

PUBLICITATE PENTRU TINERET • PUBLICITATE PENTRU TINERET •

Litoralul în patru cuvinte: ODIHNĂ, RECONFORTARE, OSPITALITATE, SOLICITUDINE

Stățiunile litoralului românesc și-au deschis porțile pentru oaspeții sezonului estival. Mai bine pregătite, aprovizionate cu ce-i trebuie turistului în concediu sau excursii la mare, gazele de vacanță și propun posibilități atractive de petrecere a timpului liber:

- excursii pe Canalul Dunăre — Marea Neagră și în alte zone de larg interes: Cheile Dolrogei, Delta Dunării, Histria, Adamelli;
- partide de pescuit și jocuri sportive.

LUNA MAI — LUNA ÎN CARE SE BENEFICIAZĂ DE IMPORTANTE REDUCERI DE TARIFE LA CAZARE, MASĂ, TRANSPORT PE C.F.R.

Informații suplimentare, bilete pentru concediul de vacanță în luna mai pe litoral și în oferta agențiilor de turism, ale I.T.H.R. București, comitetele sindicatului din întreprinderi și instituții, precum și oficiile de asigurări sociale și pensii ale direcțiilor pentru probleme de muncă și ocrotiri sociale.

■ programe de agrement și divertisment după dorința fiecăruia;

ION CHIRIC

D. I. DINCĂ

MIOARA VERGU

